

Ray Yungen

EROTTAUTUMISEN AIKA

- Kuinka muinaiset mystiset harjoitteet
yhdistävät kristittyjä maailman uskontoihin.

2. Laajennettu painos

9. Luku

Tulevaisuuden kristitty?

1.Tim 4:1 *Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja.*

Suomennos Antti Pimiä

Alkuperäiset julkaisutiedot:

A TIME of DEPARTING - How Ancient Mystical Practices are Uniting Christians with the World's Religions

2nd Edition

©2002, 2006 by Ray Yungen

First Edition 2002

Second Edition 2006

Lighthouse Trails Publishing Company

P.O. Box 958

Silverton, Oregon 97381, U.S.A.

www.lighthouse Trails.com

Yhdeksän: Tulevaisuuden kristitty?

Mietiskelevä rukous hyväksytään ja sitä kannatetaan yhä enenevässä määrin evankelisissa piireissä. Tämän seurauksen mietiskelevän rukouksen esoteerisuus on haihtumassa, ja moni pitää sitä tulevaisuuden aaltona. Mietiskelevä rukoileminen esitetään nykyään hyvässä valossa kristillisissä medioissa. *Today's Christian Woman* (Nykyajan kristitty nainen) on suosittu ja luotettava kristillinen lehti, ja sen artikkelien otsikoissa kutsutaan lähestymään Jumalaa. Erään artikkelin kirjoittaja toteaa näin: ”Kuten yhä useammat kristityt, olen kääntynyt kohti hengellisyyttä, koska haluan tuntea Jumalan paremmin.”¹ Kaikki kirjoittajan siteeraamat henkilöt ovat omistautuneita mietiskelevälle hengellisyydelle, ja yksi heistä on *Ruth Haley Barton*, joka on kirjoittanut kirjan *Invitation to Solitude and Silence* (Kutsu yksinäisyyteen ja hiljaisuuteen). Barton on opiskellut *Shalem Institutessa*, joka on *Tilden Edwardsin* perustama, ja kyseinen järjestö mainittiin artikkelissa tietolähteeksi lukijalle. Jos katsotaan *Shalem Institutien* internetsivuston sisältöä, niin on ihmeteltävä, miten Shalem voi olla tietolähde kristityille. Tässä on otteita sivustolta:

”Kristillisyydessä ja muissa perinteissä, joissa Jumalan mielletään olevan läsnä kaikkialla, mietiskelemiseen kuuluu jumalallisen salaisuuden kunnioittaminen, Jumala nähdään kaikessa tai ollaan avoimia Jumalan läsnäololle, ilmeneepä se missä muodossa tahansa.”²

”Thomas Merton opetti, että tätä radikaalia rukouksen kieltä voi kehittää vain hiljaisuudessa.”³

”Ryhmän rytmiin kuuluu ... veisaaminen, kaksi hiljentymishetkeä, joissa istutaan, ja hetkien välissä kävellään meditoiden, ja vapaaehtoinen jakaminen.”⁴

Ruth Haley Barton sattuu olemaan *Willow Creek Community Church* -seurakunnan entinen henkisen kasvun apulaisjohtaja, ja eräässä toisessa lehtiartikkelissa hänen ajatuksensa tuovat mieleen *Sue Monk Kiddin* monin tavoin, mukaan lukien ihmissielun yleisen pahoinvoinnin. *Barton* toteaa näin:

1 Agnieszka Tennant, “Drawing Closer to God”(Today's Christian Woman, September/October 2004, Vol. 26, No.5), p. 14. Published by Christianity Today International, Carol Stream, Illinois.

2 Shalem Institute, “What Does Contemplative Mean?” (Shalem Institute About Shalem page, <http://archives.shalem.org/about.html>, accessed 2/06).

3 Ann Kline, “A New Language of Prayer” (Shalem Institute newsletter, Vol. 29, No. 1, Winter 2005, http://www.shalem.org/publication/newsletter/archives/2005/2005_winter/article_04, accessed 12/2005).

4 Shalem Institute website, General Events, “Radical Prayer: A Simple Loving Presence Group” (http://www.shalem.org/programs/generalprograms/groupsevents_folder, accessed 12/2005).

”Muutama vuosi sitten aloin huomata, että sielusani on kaaos. ... En saanut sisäistä myllerrystäni rauhoittumaan, eikä runsaasta rukoilemisesta, Raamatun lukemisesta ja hyvän opetuksen kuuntelemisesta ollut apua. Myllerrys johtui kysymyksistä, joihin ei ollut vastausta.”⁵

Barton mainitsee skenaarion, joka voi olla evankelisen seurakunnan tulevaisuus, edellyttäen että tämä liike jatkuu samaan suuntaan kuin se on ollut menossa.

”Etsin hengellistä johtajaa, jotakuta joka tuntee sielun tiet hyvin ... lopulta viisas nainen sanoi minulle näin: ... ”Tarvitset rauhallisuutta ja hiljaisuutta, että hiekka voisi asettua ja vedestä tulisi kirkasta.” ... Päätin hyväksyä kutsun ja jättää taakse riippuvuuteni sanoihin.”⁶

Barton tarkoittaa tavallisia tapoja rukoilla puhuessaan riippuvuudesta sanoihin. Hän käyttää yhä sanoja, mutta vain kolmea: ”Tässä minä olen.” Tuo on aivan samaa kuin *Cloud of Unknowing* (Tietämättömyyden pilvi) tai *Prayer of the Heart* (Sydämen rukous).

Barton esittää, kuten *Richard Fosterkin*, että ilman hiljaisuutta Jumalaa ei voi tavoittaa riittäväällä tavalla, jos ensinkään. Barton viittaa Ensimmäiseen kuningasten kirjaan ja sen 19. lukuun, jossa Elia piileskeli luolassa, ja kehottaa lukijoitaan näin:

”Jumala rakastaa meitä tarpeeksi ja odottaa meidän tulevan luokseen avoimesti. Elian kokemus osoittaa, että Jumala ei huuda saadakseen huomiomme. Saamme oppia, että kun haluamme kuunnella hiljaisuudessa, niin silloin avautuu hiljainen tila, jossa voimme kuulla hänen äänensä. Ääni haluaa puhua ja tarjota opastusta seuraavalle askelellemme.”⁷

Barton ei mainitse, että Elia puolusti rohkeasti uskoa yhteen ainoaan Jumalaan, Jahveen, ja hänhän kohtasi 450 Baalin profeettaa. Elia ei siirtynyt koskaan toiselle hiljaisuuden tasolle kohdatessaan Jumalan henkilökohtaisesti.

Barton ei opeta *Willow Creekissä* enää. Hän lähti *Willow Creekistä* perustamaan muutoskeskusta (Transformation Center) ja opettaa pastoreille ja muille kristillisille johtajille henkistä kasvua. *Bartonin* väylä on vain yksi monista väylistä, joita pitkin mietiskelevä rukous muovaa uudenlaisia kristittyjä, ja ehkä he ovat tulevaisuuden kristittyjä.

Esiin tuleva kirkko

Esiin tuleva kirkko -liike on ollut esillä jo jonkin aikaa leijuen taustalla, mutta nyt se on siirtymässä etualalle. *Brian McLaren*, eräs esiin tulevan kirkon johtajista, nimettiin

5 Ruth Haley Barton, “Beyond Words”(Discipleship Journal, Issue #113, September/October, 1999, <http://www.navpress.com/EPubs/DisplayArticle/1/1.113.13.html>, accessed 12/05), p. 35.

6 Ibid.

7 Ibid., pp. 37-38.

jokin aika sitten *Time*-lehdessä 25 vaikutusvaltaisimman evankelisen johtajan joukkoon Yhdysvalloissa. Esiin tuleva (tai nuori) kirkko, kuten nimi antaa ymmärtää, tarjoaa nuorelle sukupolvelle (postmodernisteille) täysin erilaisen lähestymistavan kristilliseen elämään. Monien ”esiin tulevien nuorten” mielestä jopa etsijäystävällinen menetelmä ei riitä välittämään ymmärrystä pyhästä.

On julkaistu monia kirjoja, joissa selitetään ja kannatetaan ”uuden hengellisyyden” tavoitteita. Kuten mainitsin edellisessä luvussa, yksi suosituimmista kirjoista on *Dan Kimballin* kirjoittama *The Emerging Church* (Esiin tuleva kirkko). Kirjassa kerrotaan, että postmodernistit ajattelevat ja tuntevat eri tavalla kuin muut sukupolvet. *Kimball* toteaa näin:

”Oppimisen perusta on siirtynyt loogisesta, rationaalisisesta ja järjestelmällisestä ajattelusta kokemisen piiriin. Ihmiset kaipaavat enenevässä määrin mystistä ja henkistä nykyajan todistettavan ja tosiasioihin perustuvan uskon sijaan.”⁸

Esiin tuleva liike pyrkii tarjoamaan kodin kokemuksia tavoitteleville nuorille kristityille ”klassisella kristillisyydellä”. Termin merkitys on selvä. Klassinen viittaa johonkin hyvään menneisyydestä. Tällainen kristillisuus perustuu muinaiseen tietoon tai harjoitteisiin. Nämä hengelliset harjoitteet juontavat juurensa mystiikkaan, kuten saatoitte arvatakin. *Kimball* toteaa näin:

”Esiin nousevat sukupolvet, jotka etsivät vakaata, vanhaa ja aitoa yhteyttä Jumalaan, ovat kiinnostuneita muinaisista harjoitteista ja historiallisista hengellisistä rituaaleista. Heidän halunsa osallistua on paljon vahvempi kuin moni tajuaakaan.”⁹

Tony Jones on toinen liikkeen suurista hahmoista, ja hän kirjoittaa ja kertoo laajasti esiin tuleva kirkko -liikkeestä. Hänen kirjassaan *The Sacred Way* (Pyhä polku) näkyy teema, joka nousee jatkuvasti esiin niiden joukossa, jotka ovat omaksuneet mystisen rukoilemisen. *Jones* kirjoittaa näin:

”Vartuin mukavassa Keskilämmen perheessä, ja kävimme kirkossa ... Tiesin enemmän uskosta, tai uskonnosta, millä nimellä sitä haluaakaan kutsua, kuin ihmiselle on hyväksi, mutta en saanut siirrettyä tietoaani käytäntöön. ... Ehkä ajan kuluessa jotkut heistä [2000 vuoden aikana eläneet kristityt] ovat löytäneet tapoja, joista on apua minunkaltaisilleni ihmisille.”¹⁰

Monen turhauttavan vuoden jälkeen *Jones* kääntyi mietiskelevän lähestymistavan puoleen yrittäessään lähestyä Jumalaa ja kuulla hänen äänensä. Hän on omistanut kokonaisen luvun kirjastaan aiheille, joihin kuuluvat tietämättömyyden pilvi (*Cloud of Unknowing*), keskittävä rukous (centering prayer) ja sydämen rukous (*Prayer of the Heart*). *Jones* kertoo näin:

8 Dan Kimball, *The Emerging Church* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2003), p. 60.

9 Ibid., p. 223.

10 Tony Jones, *The Sacred Way* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2004), p. 15.

”Pilvessä kannustetaan käyttämään perusmenetelmää, jossa siirrytään ajattelun tuolle puolen täyteen hiljaisuuteen Herran kanssa ... uskovan on ensin saavutettava hiljaisuuden ja mietiskelyn tila, ja sitten Jumala toimii uskovan sydämessä.”¹¹

Fosterin näky kristillisyydestä oli tuollainen. *Christianity Todayn* artikkelissa ”Nuori mystiikka” *Brian McLaren*, jota sanotaan tämän liikkeen tosiasialliseksi johtajaksi, nimeää *Richard Fosterin* erääksi esiin tulevan kirkon avainmentoreista.¹²

McLaren itse on hyvä esimerkki siitä, mihin suuntaan tilanne menee, jos mietiskelevä rukous jatkaa leviämistään ja hyväksytään laajemmin. Episkopaalinen piispa *Alan Jones* esittää kirjassaan *Reimagining Christianity* (Uusi kristillisuus), että on välttämätöntä, että kirkko siirtyy kohti mystistä rukoilemista. Hän kertoo kantansa seuraavassa yhteydessä:

”... elämä, jossa harjoitetaan mietiskelevää rukousta ... Rakastaen ja yhteydessä kaiken kanssa, sielu syntyy Jumalan salaisessa hiljaisuudessa ja sen ulkopuolella. Mystiikan ytimessä oleva hiljaisuus ei ole ainoastaan suurten perinteiden ris-teämiskohta, vaan paikka, jossa kaikki sydämet voisivat kohdata.”¹³

Hiljaisen kohtaamispaikan tulos on tietenkin (uskontojen) henkinen ykseys. *Jones* toteaa näin:

”Muinaisessa kristillisyyden haarassa opetetaan, että me kaikki olemme osa jumalallista mysteeriä, jota sanomme Jumalaksi; henki on kaikissa, ja osa tulkinnoista on vielä tutkimatta. ... Katedraalissa ”murramme leipää” niille, jotka seuraavat Buddhan polkua tai kulkevat hindujen tietä.”¹⁴

Menneisyydessä tällaista ajattelua on vastustettu paljon evankelisessa kirkossa. Tavoitteena oli evankeloida hindut ja buddhalaiset ja tuoda heidät osaksi Kristuksen ruumista uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. *Brian McLaren* kannattaa pikemminkin *Jonesin* näkemystä uskonnolle yhteisestä kristillisyydestä. *McLaren* mainitsee kirjan *Reimagining Christianity* (Uusi kristillisuus) takakannessa näin:

”Aiemmin kristilliset instituutiot ja oppijärjestelmät ovat pitäneet yllä kristittyjen hengellistä elämää. Hengellisyys itsessään pitää yllä kaikkea muuta yhä enenevässä määrin. Alan Jones on aidosta hengellisyydestä nousevan kristillisen uskon uuden ajattelun pioneeri. Hänen työnsä innostaa ja rohkaisee minua paljon.”¹⁵

Kyseinen aito hengellisyys on samaa hengellisyyttä, joka on esiin tulevan kirkon taustalla. Kuten huomaatte, filo-
11 Ibid., pp. 71-72.

12 Andy Crouch, ”The Emergent Mystique” (*Christianity Today*, October 22, 2004).

13 Alan Jones, *Reimagining Christianity* (Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, 2005), p. 174.

14 Ibid., p. 89.

15 Ibid., Brian McLaren’s endorsement on back cover.

sofia vähättelee raamatullista oppia ja painottaa mystisen kokemisen maailmaa.

Mike Perschon on *Youth Specialties*in freelancer-kirjoittaja. Hän on tutkinut mystistä elämää ja kirjoittaa kokemuksistaan näin:

”Aloin käyttää sanaa ’kuuntelurukous’, kun puhuin meditaatiokokemuksistani. Tein itselleni rukoushuoneen. Se oli pieni nurkkaus kellari-kerroksessa, jossa oli paljon kirjoja hengellisistä harjoitteista, mietiskelevästä rukouksesta ja kristillisestä mystiikasta. Poltin siellä kynttilöitä ja suitsukkeita, ripustin rukousnauhoja ja kuuntelin benediktiinimunkkien nauhoja. Meditoin monta tuntia sanoja, kuvia ja ääniä. Saavutin tason, jossa sain aivojen alfa-aaltoja. Se on tila, jossa näemme unia, mutta minä olin hereillä ja meditoin.”¹⁶

Kun kuulen kristityn puhuvan noin, huolestun tästä ihmisestä, koska tiedän, mitä alfalla tarkoitetaan. *Laurie Cabotin* kirjassa *Power of the Witch* (Noidan voima) sanalla *alfa* tarkoitetaan meditaatiota tai hiljaisuutta. Hän ei pidä asiaa salassa, vaan kirjoittaa näin:

”Noituuden tiede perustuu kykyymme siirtyä toiselle tajunnan tasolle, jota kutsumme alfaksi. Alfassa mieli avautuu epätavallisille kommunikoinnin muodoille, kuten telepatialle, selvänäköisyydelle ja ennalta tietämiselle. Alfatasolla saatamme kokea ruumiista irtautumisen ja psykokinestasiaa tai voimme saada mystistä ja näynomaista tietoa, joka ei tule viiden aistin kautta. Alfassa järjestelliset suodattimet, jotka käsittelevät tavallista todellisuutta, heikkenevät tai ne eivät ole tiellä, joten mieli on altis ottamaan vastaan tavallisuudesta poikkeavaa todellisuutta.”¹⁷

Kyseisen harjoitteen tärkeys tulee selväksi Cabotin kirjassa. Ilman sitä ei ole ”voimaa”. Cabot selittää asiaa näin:

”Alfa on kaiken yliluonnollisen ja maagisen toiminnan ponnahtuslautana. Se on noituuden ydin. ... Se pitää hallita, ennen kuin siirryt tämän kirjan muihin loitsuihin, rituaaleihin ja harjoituksiin.”¹⁸

Monet, jotka ovat mukana esiin tulevassa liikkeessä, esittäisivät vastalauseensa siitä, ettei *Perschon* liity noituuteen. He voisivat sanoa näin: ”Hänhän on harras kristitty, joka pyrkii kulkemaan lähellä Jumalaa. Hän vihaa kaikkea, mikä liittyy pimeyteen tai okkultismiin. Miten kehtaat verrata *Perschonia Laurie Cabotiin!*” *Cabot* kuitenkin osuu kirjani ytimeen todetessaan näin:

”Kaikkien uskontojen mystikot puhuvat tajunnan alfatiloista ja jumalallisen valon houkutuksesta,

16 Mike Perschon, “Desert Youth Worker: Disciplines, Mystics, and the Contemplative Life” (*Youthworker* magazine, November/ December 2004, <http://www.youthspecialties.com/articles/topics/spirituality/desert.php>, accessed 12/2005).

17 Laurie Cabot, *Power of the Witch* (New York, NY: Bantam Doubleday Dell Publishing, 1989), p. 173.

18 Ibid., p. 183.

vaikkakin he käyttävät asiasta omia kielikuviaan ja kuviaan. He ovat oppineet siirtymään alfaan rukoilemalla ja ylistämällä omilla tavoillaan. He oppivat, miten valaistutaan.”¹⁹

Jos haluat katsoa noituuden tai wiccan selityksen, katso se tämän kirjan ensimmäisestä luvusta. Kohdassa ”Miksi sitä kutsutaan nimellä New Age” on sitaatti, jossa mainitaan ”Jumalan näkeminen kaikkena kaikessa”.²⁰ Tuo on wiccan okkulttinen käsitys Jumalasta.

Kirjan *The Contemplative Experience* (Mietiskelevän hengellisyyden kokemus) kirjoittaja esittää näkökulman, joka voisi olla kenen tahansa mietiskelevää hengellisyyttä kannattavan näkökulma viimeisten 1700 vuoden ajalta. *Bernard Clairvaulaisesta* todetaan näin:

”Hän ymmärsi, että Jumala täyttää koko luomakunnan. Hänen kokemuksensa mukaan Jumala on kivi kivissä, puu puissa, ja samalla tavalla hänen sielunsa keskipiste. Jumala asuu kaikessa, mikä on olemassa (** kts. sivu 14??**).”²¹

Labyrintit

Sitä mukaa, kun yhä useammat kirkot uppoutuvat mietiskelevään hengellisyyteen, monia muinaisia harjoitteita sisällytetään mukaan. Eräs niistä on labyrintti, sokkelon kaltainen rakennelma, joka juontaa juurensa tuhansien vuosien päähän. Harjoite on tullut tunnetuksi ja suosituksi *Tohtori Lauren Artressin* (Tohtori Artress toimii San Franciscossa Grace Cathedralin tuomioherrana) ansiosta. Hän on kirjoittanut kirjan *Walking a Sacred Path: Rediscovering the Labyrinth as a Spiritual Tool* (Pyhällä polulla kulkeminen: Labyrintin käyttö hengellisenä työkaluna).

Labyrintti ei ole oikeasti sokkelo, jossa olisi monia polkuja. Labyrintissa on polku keskustaan, ja sama polku vie pois labyrintista. Buddhalaisuudessa labyrintti tunnetaan nimellä mandala tai pyhä kuvio. Ne, jotka kulkevat labyrintin, harjoittavat keskittävää tai mietiskelevää rukousta toistamalla kävellessään sanaa tai lausetta. He toivovat saavuttavansa keskipisteensä tai sisäisen jumaluuden matkallaan kohti keskustaa. Labyrintteja on ilmestynyt moniin paikkoihin, mukaan lukien evankelisiin seurakuntiin.

Onko tavoiteltu jumaluus todella Jumala? San Franciscon *Grace Cathedralista* oleva Judith niminen nainen kertoo omasta labyrinttikokemuksestaan näin:

”Kuljin kevyesti mutkittelevaa polkua pitkin. Muistan, että oloni oli kevyt ja rukoilin kiitosrukouksia kaikille hengille, joita olimme kutsuneet rituaalimme aikana. ... Aluksi näin hohtavan ja aaltoilevan muodostelman suorakaiteita. Labyrintin yllä oli energiapyörteitä. Sitten näin vaaleansinisiä olentoja, jotka olivat kasvottomia ja ihmisten kaltaisia. Ne kulkivat juhallisessa kulkueessa ikään kuin omaa labyrinttiaan pitkin.

19 Ibid., p. 200.

20 Richard Kirby, *The Mission of Mysticism*, op. cit., p. 6.

21 Joseph Chu-Cong, *The Contemplative Experience* (New York, NY: Crossroad Publishing Company, 1999), p. 3.

... Tuntui upealta olla samassa tilassa niiden olentojen kanssa, ne olivat enkeleitä, labyrintin vartijoita. Labyrintti oli minulle portti näkömättömään maailmaan, joka on nähtävästi aina kanssamme.”²²

Moni labyrintin kannattaja sanoo, että kuka tahansa voi kulkea labyrintin ja tavoittaa jumaluuden. Sillä ei ole merkitystä, mitä uskontoa kannattaa tai kannattaako mitään uskontoa.

Jos tuo olisi totta, niin se tarkoittaisi, että Jeesuksen Kristuksen voi ohittaa, jos haluaa tavoittaa Jumalan. Raamatussa lukee selvästi, että Jeesus on ainoa välittäjä ihmisen ja Jumalan välillä. Judithin kokemuksesta voi päätellä, että hän oli kosketuksissa henkiolentojen kanssa eikä niinkään tämän totuuden.

1. Tim. 2:5 *Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus*

Muutkin kuin esiin tuleva kirkko ovat omaksuneet labyrintin. *Youth For Christ* tarjoaa online-kaupassaan labyrintitarvikkeita, ja kristilliset koulut, kuten *Simpson College* Kalifornian Reddingissä, tekevät kampusalueilleen rukouspolkuja (eli labyrintteja). Monet eri uskontokunnat, mukaan lukien baptistit ja presbyteerit, ovat alkaneet tarttua suuntaukseen. Googlen hakutuloksista näkee, että labyrintin käyttö on lisääntymässä vakaasti. Vuoden 2004 maaliskuussa 116 000 sivustolla esiintyi sana ”labyrintit”. Kahden vuoden kuluttua sivuja oli lähes miljoona!

Labyrintti

Muinaiset harjoitteet nuorille

Group Magazine tarjoaa materiaalia kristillisen nuorisotyön johtajille, ja se on alansa johtavia lehtiä. Vuonna 1999 lehden heinäkuun/elokuun numeron kannessa oli teini-ikäinen tyttö, joka piti silmiään kiinni ja harjoitti mietiskelevää rukousta. Artikkelialkoi näillä sanoilla:

”On sunnuntai, ja kello on vähän yli viisi ilta-päivällä. ... Seitsemän aikuista istuu ’Kristuskynntilän’ ympärillä nuorten huoneessa. Kukaan ei puhu, kukaan ei naura. 10 minuutin ajan kuu-

luu vain hengittämisen ääni. ... Nyt kello on 19, ja nuorten kokoontuminen on kestänyt tunnin. 18 vanhempaa nuorta ja viisi aikuista istuu pyhäkössä kynttilänvalossa. Pöydällä on kultainen risti. ... He veisaavat ’Jeesus-rukousta’, joka on muinainen meditointiharjoite.”²³

Artikkelissa käsitellään kahta kristillistä järjestöä, *Youth Specialties* ja *San Francisco Theological Seminary* (presbyterinen kirkko, USA). Nuo järjestöt aloittivat yhteistyön vuonna 1996 kehittääkseen nuorisotyöhön lähestymistavan, johon kuuluu mietiskelevän hengellisyuden harjoitteita.²⁴ *Mike Yaconelli* on edesmennyt *Youth Specialtiesin* johtaja, ja hänen poikansa *Mark Yaconelli* palkattiin johtamaan projektia nimeltä *Youth Ministry & Spirituality Project* (Nuorisotyö- ja henkisyysprojekti). Artikkelissa näkyi avoimesti, että kyseisen projektin ytimessä oli pyhien sanojen toistaminen. Nuo kaksi järjestöä avustivat projektia 16:ssa eri kirkkokuntien seurakunnissa. Artikkelissa kerrotaan, että yläaste- ja lukioikäiset nuoret olivat innokkaita oppimaan mietiskelevän hengellisyuden harjoitteita kaikissa 16:ssa koeseurakunnassa.²⁵ Eräs seurakunnan apulaispastori meni niinkin pitkälle, että totesi näin: ”Meidän ei pitäisi hämmästyä siitä, että tämä toimii niin hyvin. Se on selvä asia. Jos antaa tilaa, niin henki tulee.”²⁶ Projektin tavoitteiden mukaan tämä malli tuodaan koko maan nuorisotyön saataville välittömästi.²⁷

Kuinka laajalle malli levisi? Vuonna 1997 projekti sai apurahaan *Lilly Endowment -säätiöltä* henkisen kasvun mallin testaamiseksi. Ja lisäksi:

”Nuorisotyön johtajat oli opetettu tapaamaan säännöllisesti ja jakamaan uskoa, harjoittamaan mietiskelevää rukousta ja arvioimaan yhdessä Jumalan tahtoa. ... Yhteisöjä rohkaistiin aloittamaan nuorten kasvattaminen mietiskelevään ymmärrykseen hiljaisuuden, yksinäisyyden ja monien mietiskelevän hengellisyuden harjoitusten kautta...”

Projektissa saatujen kokemusten pohjalta henkisen kasvun raiteita sovellettiin nuorisotyön kokouksiin ja konferensseihin. ... Kansalliset uutistoimistot, kuten *Wall Street Journal*, *Knight Rider News Service*, *CBS radio* ja *ABC World News Tonight* kertoivat projektin eri näkökulmista.²⁸

Youth Specialtiesista on tullut suuri vaikuttaja tuon projektin alkamisen jälkeen, ja sen vaikutus ulottuu kristilliseen nuorisotyöhön ympäri Pohjois-Amerikan. Järjestö isännöi monia vuosittaisia tapahtumia, joihin kuuluvat *National Youth Workers Convention* (Kansallinen nuorisotyöntekijöiden tapaaminen), *CORE* ja *National Pastors Convention*

23 Mark Yaconelli, “Ancient Future Youth Ministry” (*Group Magazine*, July/August 1999, http://www.ymsp.org/resources/ancient_future_article.html, accessed 2/2006), pp. 33-34.

24 The Youth Ministry & Spirituality Project (history page, <http://www.ymsp.org/about/history.html>, accessed 1/2006).

25 Mark Yaconelli, “Ancient Future Youth Ministry, op. cit., p. 39.

26 Ibid., p. 39

27 Ibid.

28 The Youth Ministry & Spirituality Project, op. cit.

22 Lauren Artress, *Walking a Sacred Path* (New York, NY: Riverhead Books, 1995), pp. 95-96.

(Kansallinen pastoreiden tapaaminen). (Vuoden 2006 National Pastors Conventionista lähtien Zondervan Publishing on ollut uusi isäntä.) Konferenssien kurssien aiheisiin kuuluvat muun muassa nämä: Pyhien tilojen luominen, Esiin tuleva palvonta ja Jumalan kohtaaminen: Hengellisiä harjoitteita, jotka muuttavat oppilaat. Lisäksi Youth Specialties järjestää joka vuosi yli sata seminaaria, jotka tavoittavat tuhansia nuorisotyöntekijöitä maailmanlaajuisesti, ja kaikessa näkyy järjestön nykyinen hengellinen opetus.

Mike Yaconellin kiinnostuminen mietiskelevästä rukouksesta ja sen hyväksyminen muistuttaa Sue Monk Kiddin tapausta. Mike Yaconelli kertoo kirjassaan *Dangerous Wonder* (Vaarallinen ihme), miten hän tunsi olevansa erittäin eksyksissä oltuaan palvelustyössä 25 vuotta. Hän oli avannut epätoivonsa keskellä Henri Nouwenin kirjoittaman kirjan *In the Name of Jesus* (Jeesuksen nimessä) ja kertoo kuululleensa Jeesuksen äänen, joka kätkeytyi Henrin kirjan sivuille. Mike huomasi, että hän halusi uudestaan kuunnella Jeesuksen ääntä.²⁹

Nouwenin kirjasta löytyy menetelmä, joka johti Yaconellin löytämään Jeesuksen uuden äänen.

”Kristittyjen johtajien on opittava kuuntelemaan uudestaan ja uudestaan rakkauden ääntä harjoittamalla mietiskelevää rukousta, ja heidän on löydettävä viisautta ja rohkeutta käsitellä kaikkia ongelmia, joita he kohtaavat ... Jotta kristillinen johtajuus voisi kantaa hedelmää tulevaisuudessa, on siirryttävä moraalista kohti mystiikkaa.”³⁰

Nouwen uskoi, että hiljaisuudesta löytyy viisautta ja rohkeutta, vaikka tosiasiaa ne löytyvät Jumalan sanasta. Yaconelli otti Nouwenin nuhteen tosissaan ja ryhtyi kannattamaan kyseistä rukousmenetelmää oman järjestönsä kautta.

Jos siirtymä mystiikkaan toteutuu täydellä voimallaan, niin millainen on tulevaisuuden kristitty? Jos kristityt kasvavat *Henri Nouwenin* kaltaiseen hengellisyyteen, niin he meditoivat buddhistien kanssa, niin kuin Nouwen, joka kutsui sitä sydämen dialogiksi.³¹ Nouwenin tavoin he kuuntelevat nauhoja seitsemästä chakrasta³², jolle reiki perustuu, ja ennen kaikkea he haluavat auttaa ihmisiä löytämään oman tiensä Jumalan luo³³ (universalismi; KTS sivu 62??). *Nouwen* kirjoitti, että hänen yksinäisyytensä ja buddhalaisen yksinäisyys tervehtivät tukien toisiaan.³⁴ Tuossa lausumassa lepää mietiskelevän rukousliikkeen perusvirhe, joka on hengellinen aviorikos.

Buddhalaisuuden mukaan pelastukseen ei tarvita mitään oman itsensä ulkopuolelta. Eräs buddhalainen opettaja kirjoitti, että buddhalaisen lähestymistavan mukaan ihmisen täytyminen edellyttää olemisen tulemista täydelliseksi, ja se löytyy siitä mitä jo olemme.³⁵ Kristitty on se, joka

29 Michael Yaconelli, *Dangerous Wonder* (Colorado Springs, CO: NavPress, 2003, revised edition), p. 16.

30 Henri Nouwen, *In the Name of Jesus*, op. cit.

31 Henri Nouwen, *Sabbatical Journey*, op. cit., p.20.

32 Ibid., p. 20.

33 Ibid., p. 51.

34 Ibid., p. 20.

35 Reginald A. Ray, “Understanding Buddhism: Religion With out God” (*Shambhala Sun Magazine*, July 2001, http://www.shambhalasun.com/Archives/Columnists/Ray/july_01.htm, accessed 2/2006), p. 25.

pitää Jeesusta Kristusta pelastajanaan, joten jos kunnioittaa buddhalaisen lähestymistapaa, kieltää Hänet joka antoi itsensä meidän puolestamme. On loogisesti mahdotonta väittää, että sekä kristillisyyttä että buddhalaisuus ovat totta, koska niiden pelastuksen perusta on päinvastainen. Jeesus sanoi: ”Minä olen ovi; jos joku menee minun kauttani sisälle, hän pelastuu” (Joh. 10:9). Ei ole mahdollista rakastaa ja seurata sekä Buddhan että Jeesuksen opetuksia. Todellisuudessa on valittava, luottaako omaan jumaluuteensa vai Jeesukseen Kristukseen herrana ja vapahtajana.

Nouwenin mietiskelevä rukoileminen voi tukea buddhalaista näkökantaa vain jos siinä on sama mystiikka, ja se onkin asia, jota pyrin todistamaan tässä kirjassa. Uskon, että tosiasiat puhuvat puolestaan. Kun se asia selkenee, on helppo nähdä, että moni etsii samaa mystiikkaa koristamaan evankelisen kristillisyyden ydintä.

Voidaankin kysyä, miten uskottavat kristilliset järjestöt voivat oikeuttaa ja suvaita meditatiivisia harjoitteita, jotka muistuttavat selvästi itämaista meditaatiota. Kuten tässä kirjassa mainittiin aiemmin, nuo harjoitteet on ympäröity kristillisellä terminologialla. Tarvitaan vain muutama suosittu ja kansallisesti tunnettu kristillinen johtaja, jotka omaksuvat kristillisiltä kuulostavat opetukset, ja silloin seurakunnassa voi tapahtua suuria muutoksia. Lisäksi on olemassa monia luottavaisia kristittyjä, jotka eivät käytä Raamatun sanaa muiden ihmisten väitteiden arvioimiseen. On röyhkeää perustaa rukousmenetelmä parille yhteydestään irrotetulle jakeelle. On todella tärkeää, että kristityt omistautuvat Raamatun tutkimiselle ja käyttävät erottelukykyä tässä asiassa.

Yhdistävä ja mystinen rukousmenetelmä on sopiva viitekehys maailman eri uskontojen yhdistämiseen tämän ajan hengellisessä ilmastossa, ja mietiskelevän rukouksen liike on sellainen menetelmä. Uskon, että tämä liike saa monet syöksykierteeseen, joka voi johtaa suureen luopumukseen. Kuten Raamatussa lukee, sen edellytyksenä ovat viettelevät henget, jotka luovat hengellisyyden, jota on lähes mahdotonta erottaa totuudesta. Sen tähden jokaisen kristityn on eroteltava, onko mietiskelevän rukouksen liike keino kulkea syvämmässä yhteydessä Jumalaan vai petos, joka vesittää evankeliumin.

Mietiskelevä rukoileminen on maailmanlaajuisen suosion kynnyksellä. Se on jo hyväksytty kaikissa kulttuureissa, ja se on löytänyt tiensä nimekkäiden ja luotettujen kristillisten johtajien kirjoituksiin.

Harhaanjohdetut paimenet

Olen harmikseni nähnyt, kuinka moni kristillinen johtaja taipuu mietiskelevän hengellisyyden houkutukselle. Voisin kirjoittaa oman lukunsa ja vedota hengelliseen järkeen tässä asiassa. Kaksi noista johtajista erottuu selvästi, koska he ovat vaikuttaneet kauan kristikuntaan. Uskon, että monet seuraavat näitä kahta tulevina vuosina.

David Jeremiah, *Shadow Mountain Community Church* -seurakunnan pastori, on saanut kerättyä suuren kuulijakunnan radio-ohjelmalleen *Turning Point* (Käännekohta). Hänellä on ollut maine evankeliumin julistajana, ja hän on tiennyt New Age -liikkeestä. Vuonna 1995 *Jeremiah* kirjoitti kirjan *Invasion of Other Gods: The Seduction of*

New Age Spirituality (Muiden jumalien maihinnousu: New Agen hengellisyiden viettelykset). Hänen kirjansa oli hyvä ja kaivattu varoitus seurakunnalle New Agesta. Siitä huolimatta vaikuttaa siltä, että mietiskelevä hengellisyys on lipunut Jeremiahin katseelta piilossa jopa siinä määrin, että hän vaikuttaa kannattavan sitä. Jos tuo on totta, niin sitten ne, jotka ihailevat Jeremiaa, voivat muuttua avoimiksi tuolle vaaralliselle polulle.

Vuonna 2003 *Jeremiah* kirjoitti kirjan *Life Wide Open* (Elämä avoinna). Kansilause kuuluu näin: ”Intohimoisen elämän voiman vapauttaminen”. *Jeremiah* kirjoittaa johdannossa näin:

”Pieni joukko meistä on löytänyt jotain, jonka kuulemisesta moni maksaisi paljon. Miten voimme saada elämäämme todellista ja elävää intoa?”³⁶

Jeremiah sanoo, että hänen kirjansa on kartta kohti intohimoista ja tarkoituksellista elämää.³⁷ Hän lisää, että kirja muuttaa täysin sen, miten ymmärrät olemassaolosi ja tarkoituksesi.³⁸ Hän kertoo lukijoilleen, että [Jumala] pitää kiirettä saattaakseen sinut hyvien asioiden äärelle, jotka odottavat jokaista ihmistä maan päällä.³⁹ Hän lisää:

”Hän [Jumala] seisoo sielusi laidalla ja auttaa sinua lukemaan tämän sivun ja soveltamaan sen ajatuksia elämäsi kuiskaten ’Kyllä! Lue se tarkasti! Tuonne olemme menossa!’ . Kuuletko hänen äänensä? Tunnetko muutokset, jotka laskeutuvat kuin keväinen sade?”⁴⁰

Kirja on luotetun kristillisen johtajan kirjoittama, joten pitäisi olla turvallista olettaa, että *David Jeremiah* esittää lukijoilleen evankeliumimukaisen tavan saavuttaa tuo tavoite. Saatamme olettaa, että ne harvat, jotka ovat saaneet jotain mistä muut maksaisivat paljon, omaavat arvokkaita oivalluksia evankeliumin totuuteen. *Life Wide Open* (Elämä Avoinna) ei kuitenkaan täytä odotuksia. *Jeremiah* nimeää kirjassaan mietiskelevän hengellisyiden edustajia, newagelaisia, esiin tulevan suuntauksen kannattajia ja mystikkoja, joiden joukossa ovat Sue Monk Kidd (häntä käsiteltiin aiemmassa luvussa), Peter Senge (buddhalais-tyylinen meditaation puolestapuhuja), Veli Lawrence, Eugene Peterson, Erwin McManus (eräs esiin tulevan kirkon johtaja) ja Calvin Miller.

Jeremiah lainasi otteita Millerin kirjasta *Into the Depths of God* (Jumalan syvyyteen), ja tuo kirja puoltaa mietiskelevää hengellisyttä. Lisäksi hän lainasi Millerin halveksivia kommentteja virsistä *A mighty fortress in our God* ja *Rock of Ages*, jotka mainittiin lohduttavaksi musiikiksi heikkokalkaisille pyhille.⁴¹ *Jeremiahin* kommentit pidetyistä lauluista eivät liity mietiskelevään rukoukseen, mutta minusta tuo on hyvä osoitus siitä, millainen tulevaisuuden kristitty mahdollisesti on. On hämmentävää, miksi *Jeremiah* valitsi Millerin esimerkiksi, jota meidän tulisi seurata. *Kirjassa Into the Depths of God* (Jumalan syvyyteen) *Miller* rohkai-

36 *David Jeremiah*, *Life Wide Open* (Brentwood, TN: Integrity Publishers, 2003), Introduction, p. xii.

37 *Ibid.*

38 *Ibid.*

39 *Ibid.*, xiii.

40 *Ibid.*

41 *Ibid.*, pp. 164, 165.

see lukijoita ryhtymään keskittävään rukoukseen ja selittää sen olevan liitto ihmisen ja Jumalan välillä.

”Keskittäminen on kahden itsen yhdistämistä, meidän ja hänen [Jumalan]. Keskittäminen on liitto Kristuksen kanssa. Se liitto ei tuhoa kumpaakaan itseä, vaan kasvattaa molempia.”⁴²

Into the Depths of God (Jumalan syvyyteen) on kehoitus mietiskelevään hengellisyteen, ja se on pullollaan lainauksia *Thomas Mertonilta* ja muilta mietiskelevän hengellisyiden edustajilta. *Miller* kirjoittaa ekstaasin [mystisen tilan] ja tuonpuoleisen [Jumalan] ihanasta suhteesta ja mainitsee, että ekstaasin on tarkoitus lisätä taivaan kaipuutamme.⁴³ Ekstaasitila on sama tila, jota *Thomas Merton* vertasi LSD-trippiin, ja se sai hänet toteamaan, että hän haluaa olla niin hyvä buddhalainen kuin voi olla.

Kirjassa *Life Wide Open* (Elämä avoinna) *David Jeremiah* lainaa *Peter Sengeä*, buddhalaisuuden puoltajaa, luvussa *Excited About the Future* (Innostunut tulevaisuudesta). *Jeremiah* käyttää *Sengeä* käsitelleessään vanhenemisen ja näyn menettämisen ongelmaa, ja hän lainaa *Sengen* kirjaa *The Fifth Discipline* (Viides oppi). Oppi, josta *Senge* kirjoittaa, muistuttaa paljon *Hoffmanin* neliyhteys prosessin (*Hoffman Quadrinity Process*) filosofiaa, jota *Ken Blanchard* kannattaa. *Senge* kirjoittaa:

”Pohjimmiltaan kaikki maailman mietiskelevän hengellisyiden suunnat, joita on todella paljon, pohjautuvat samaan lähteeseen. ... Ennen kaikkia noin 3000 vuoden aikana olleita uskontoja alkuperäiskansoilla oli yhteinen uskonto ympäri maailmaa.”⁴⁴

On hämmentävää nähdä, että *David Jeremiah* käyttää *Peter Sengeä* ja *Calvin Milleriä* esimerkkeinä niistä, joilla on salaisuuksia meille muille, mutta minua häiritsee eniten se, että *Jeremiah* lainaa mieluummin *Sue Monk Kiddiä*. Kuten olen osoittanut, *Monk Kidd* muuttui Etelän baptistien pyhäkouluopettajasta mietiskelevän rukouksen harjoittajaksi. Silti *Jeremiah* lainaa *Monk Kiddin* kirjaa *When the Heart Waits* (Kun sydän odottaa) tavalla, joka antaa *Monk Kiddille* uskottavuutta lukijoiden silmissä.

Monk Kidd kuvailee kyseisessä kirjassa matkaa, jolla hän löysi todellisen minänsä *Thomas Mertonin* kirjoitusten ja muiden mystikoiden avulla. Tuo johti hänet omaksumaan seuraavat uskomukset kirjassaan *The Dance of the Dissident Daughter* (Toisinajattelevan tyttären tanssi), joka oli sattumoisin jo painossa, kun *Jeremiah* lainasi häntä kirjassaan. *Monk Kidd* toteaa näin:

”Kun opiskelin feminiinistä hengellistä kokemusta, niin sinä syksynä vihkiydyin ruumiiseeni syvemmällä tavalla. Opin tuntemaan itseni jumalattaren ruumiillistumana.”⁴⁵

42 Calvin Miller, *Into the Depths of God* (Bloomington, MN: Bethany House Publishers, 2000), p. 107.

43 *Ibid.*, p. 96.

44 Peter Senge cited in “Inviting the World to Transform” (A Research Report by the Center for Contemplative Mind in Society, <http://www.contemplativemind.org/programs/cnet/inviting.pdf>).

45 Sue Monk Kidd, *The Dance of the Dissident Daughter* (New York, NY: HarperCollins, 1996, First HarperCollins Paperback Edition, 2002), p. 161.

Kaikissa suurissa uskonnoissa, myös kristillisyydessä, mystiseen heräämiseen kuuluu kokemus ykseydestä tai ei-dualistisuudesta. Zenissä se tunnetaan nimellä samadhi. ... Tuonpuoleinen ja läsnäolo eivät ole erottamattomia. Jumalainen on yksi. Tanssija ja kaikki tanssit ovat yhtä.⁴⁶

”Se päivä, jona heräsin, oli päivä jona näin ja tiesin näkeväni kaikki asiat Jumalassa ja Jumalan kaikessa.”⁴⁷

When the Heart Waits (Kun sydän odottaa) on niin täynnä mietiskelevää hengellisyyttä, että se sopii hyvin suoranaisten New Age -kirjojen joukkoon. Olin Portlandissa, Oregonissa, tekemässä tutkimustyötä New Age -kirjakaupassa. Kaupassa oli parhaiten myyvien kirjojen hylly, ja se oli täynnä metafysiikkaa ja New Agea käsitteleviä kirjoja. Tällä hyllyllä oli myös When the Heart Waits (Kun sydän odottaa). Minusta oli ironista, että Monk Kiddin kirjan alapuolella olevalla hyllyllä oli kanavoinnin kautta kirjoitettu kirja, jonka oli oletetusti kirjoittanut henkiopas nimeltä Abraham.

Miksi David Jeremiahin antamat esimerkit ”intohimosta Jumalaa kohtaan” ja ”siitä, jonka hyväksymme sydämellä ja sielulla” ovat sellaisesta kirjasta kuin When the Heart Waits (Kun sydän odottaa)? Kirjassa Life Wide Open (Elämä avoinna) Jeremiah lainaa Sue Monk Kiddiä, joka toteaa näin:

”Hengellinen matka muistuttaa paljolti runoa. ... se tanssitaan, lauletaan, itketään, tunnetaan iholla ja luissa. ... Se elää sydämessä ja ruumiissa ja myös hengessä ja päässä.”⁴⁸

Se mitä *Monk Kidd* tuntee ihollaan ja luissaan ja sydämesään ja ruumiissaan ei ole kristillinen evankeliumi. Miten *Jeremiah* voi kehottaa lukijoitaan hyväksymään *Monk Kiddin* hengellisyyden ja intohimon, jotka johtivat hänen hengellisen matkansa *Thomas Mertonin* luo, joka on täynnä sufilaisuutta (kts. s. 60??).

Kun luen *Jeremiahin* kirjaa *Life Wide Open* (Elämä avoinna), tulen vain yhteen johtopäätökseen. *Jeremiahiin* on vaikuttanut se sama asia, josta hän varoitti vuonna 1995, kun hän kirjoitti New Agesta kirjassaan *Invasion of Other Gods* (Muiden jumalien maihinnousu). Siinä kirjassa *Jeremiah* kirjoittaa New Age -liikkeestä näin:

”Tämän maailmankatsomuksen mukaan Jumala on kaikessa, joten mitä tahansa onkaan olemassa, oli se sitten ihminen, sika tai suolakurkku, se on osa Jumalaa. Tämän opin ongelma on se, että Jumalan sana opettaa, ettei kaikki ole Jumala. Jumala on luomakunnan ulkopuolella.”⁴⁹

46 Sue Monk Kidd, *The Dance of the Dissident Daughter* (New York, NY: HarperCollins, 1996, First HarperCollins Paperback Edition, 2002), p. 163.

47 Ibid.

48 David Jeremiah, *Life Wide Open*, op. cit., p.87, citing Sue Monk Kidd, *When the Heart Waits* (New York, NY: Harper Collins, 1990), p. 71.

49 David Jeremiah and Carole C. Carlson, *Invasions of Other Gods* (Dallas, TX: Word Publishing, 1995), p. 22.

Hän lisää:

”Moni uskoo, että Jumala paljastaa itsensä jonkin mystisen kokemuksen kautta. ... Raamatun mukaan ihminen voi pelastua vain yhdellä tavalla, eli Jeesuksen Kristuksen kautta.”⁵⁰

Jeremiah varoittaa näin luvussa, jonka nimi on *Invasion from the East* (Maihinnousu idästä):

”Miljoonat amerikkalaiset ovat tarttuneet hindulaisuuden harjoitteisiin, kuten joogaan, meditointiin, toisten tajunnan tasojen kehittämiseen, hindulaisen valaistumisen etsintään ja moniin okkultistisiin käytäntöihin. ... Meidän on ... tunnustettava sen vaarat ... uuden hengellisyyden seireenien kutsu saattaa kantautua kotiisi, vaikka luulit lukinneesi ovet. Tunnistatko sen hiljaisen kaiun?”⁵¹

Kysyn pastori *Jeremiahilta*, tunnistatko sinä uuden hengellisyyden, joka on hiipinyt omaan, tuoreeseen kirjaasi?

Mietiskelevän hengellisyyden edustajat ovat livahtaneet *Jeremiahin* kirjoituksiin aivan hänen nenänsä alla, ja ne voivat livahtaa lukemattomien ihmisten elämään hänen vaikutuksestaan.

Näyttää siltä, että *Jeremiahin* kiinnostus mietiskelevää hengellisyyttä kohtaan ulottuu askeleen pidemmälle. Vuonna 2005 hänet oli varattu puhumaan *Ken Blanchardin* *Lead Like Jesus* (Johda kuin Jeesus) -konferenssiin, joka pidettäisiin Teksasissa *Max Lucadon* kirkossa. *Laurie Beth Jones* (katso lukua kahdeksan) oli myös listalla, mutta konferenssi jouduttiin perumaan hirmumyrsky Katrinan takia. Kun julkaisijani otti yhteyttä *Lead Like Jesusiin*, hänelle kerrottiin, että *David Jeremiah* ja *Ken Blanchard* tekisivät yhteistyötä muissa projekteissa tulevaisuudessa. Ennen konferenssin peruuntumista *Jeremiah* oli kirjoittanut julkaisijalleni ja kertonut, että hän uskoi *Blanchardin* olevan omistautunut kristitty ja hän lisäsi:

”Hän [Blanchard] kertoi minulle, että hänen seuraava konferenssinsa pidettäisiin ystäväni *Max Lucadon* seurakunnassa, ja minulla on kunnia olla yksi puhujista.”

Rukoilen, että *Jeremiah* seuraa omaa varoitustaan vuodelta 1995 ja tajuaa, että mietiskelevä hengellisyys ja New Age ovat yksi ja sama asia. Voi olla, että hänen oma seurakuntansa on kulkemassa samaan suuntaan tällä polulla. Vuonna 2003 *Shadow Mountain Church* -seurakunnan internetsivuston miesten työn uutiskirjeessä pastori *John Gillette* mainitsee mietiskelevän hengellisyyden ja rohkaisee seurakunnan miehiä kyseiseen suuntaan sanoen, että Jeesus harjoitti hiljaisuutta. Kun julkaisijani otti yhteyttä tuohon pastoriin ja kysyi, mitä kirjailijoita hän suosittelee, niin hän mainitsi lempikirjansa *Celebration of Discipline* (Harjoituksen juhla).

Tilanne on ironinen sen takia, että vuonna 1996 olin matkalla Etelä-Kaliforniaan ja yritin viedä videota tohtori *Jeremiahille* varoittaakseni häntä mystisen rukouksen vaaroista. Minulla oli kirja *Invasion of Other Gods* (Muiden

50 Ibid., p. 23.

51 Ibid., p. 29, 39.

jumalien maihinnoisu), ja pidin Jeremiahia mentorina ja liittolaiseni. Annoin nauhan hänen sihteerilleen, mutta en saanut sittemmin mitään vastausta. Saatatte miettiä, mitä sitten tapahtui. Kaipa juuri antamani tiedot kertovat vastaukseni. Kirjassa *When the Heart Waits* (Kun sydän odottaa) okkultismi paistoi suoraan *Jeremiahin* kasvoihin kirjan sivuilta. **Katso *Monk Kiddin* lainausta sivulla 134??**

Ymmärrän, että joidenkin mielestä arvosteluni on eripuraa aiheuttavaa ja liian tuomitsevaa. Miksi olen maininnut niin monet nimeltä. Miljoonat kristitythän rakastavat ja ihailtavat osaa heistä. Haluan huomauttaa, että olen yrittänyt nostaa esiin ne, jotka suosittelivat ja kannattavat mietiskelevää hengellisyyttä julkisilla areenoilla, joten he saattavat johtaa monia harhaan. Lisäksi olen rajannut kritiikkini heidän opetuksiinsa enkä ole kommentoinut tai tehnyt johtopäätöksiä heidän luonteestaan, yksityiselämästään tai motiiveistaan. Haluan osoittaa, miten syvälle mietiskelevän hengellisyyden liike on edennyt nykyajan kristillisessä seurakunnassa yleensä.

Minun on mainittava toinenkin mies, koska monet pitävät häntäkin luotettavana opettajana. *Charles (Chuck) Swindoll*illa on suosittu radio-ohjelma nimeltä *Insight for Living* (Oivalluksia elämään). Vuonna 2005 eräässä syyskuun lähetyksessä *Swindoll* siteerasi *Henri Nouwenia* ja *Richard Fosteria* hyvässä valossa. Näin vuonna 2005 *Swindollin* kirjan *So You Want to be Like Christ: Eight Essentials to Get You There* (Haluatko olla Kristuksen kaltainen? Kahdeksan tärkeää askelta) ja silloin tajusin, että mietiskelevän hengellisyyden kirjailijat olivat vaikuttaneet *Swindollin*. Tuossa kirjassa *Swindoll* siteeraa *Richard Fosteria* ja *Henri Nouwenia*, kuten myös *Eugene Petersonia* ja *Dallas Willardia*. *Swindoll* kertoo, että hän tunsi aidon tarpeen kehittää läheisyyttään kaikkivaltiaaseen.⁵² Hän kirjoitti,⁵³ että kristittyjen ja ei-kristittyjen joukossa on syvä kaipuu läheisyyteen Jumalan kanssa, ja sen läheisyyden tulisi olla tavoitteemme, ja harjoitteet ovat oikea keino saavuttaa päämäärää.⁵⁴ *Swindollin* kirjan kolmannen luvun nimi on *Silence and Solitude* (Hiljaisuus ja yksinäisyys). Siinä luvussa hän kertoo lukijalle, että on salaisuuksia ... jotka syventävät läheisyyttämme Jumalaan,⁵⁵ ja voimme nähdä, mitä muut eivät näe.⁵⁶ Kun hän pyrkii selittämään, mitä ne salaisuudet ovat, hän viittaa Raamatun kohtaan, jota mietiskelevän hengellisyyden edustajat lainaavat usein. Psalmi 46:10 (pohjana englanninkielinen lause *Be still, and know that I am God.*): ”Olkaa tyyniä ja tietäkää, että minä olen Jumala.” Hän jatkaa näin:

”Kun jatkamme matkaamme kohti kaikkivaltiaan läheisyyttä, Psalmi 46:10 kutsuu meitä harjoittamaan hiljaisuutta. ... Mitä tapahtuu, kun sitoudumme täydellisiin ja rikkoutumattomiin hiljaisuuden hetkiin?”⁵⁷

Swindoll viittaa *Äiti-Teresan* (, joka oli mietiskelevän

52 Charles Swindoll, *So You Want To Be Like Christ?* (Nashville, TN: W Publishing Group, a div. of Thomas Nelson, 2005), p. 12.

53 Ibid., p. 14

54 Ibid., p. 21.

55 Ibid., p. 55.

56 Ibid.

57 Ibid., p. 61.

hengellisyyden harjoittaja ja uskontojen ykseyden kannattaja) ja entisen uutisankkurin *Dan Ratherin* haastatteluun, jossa *Teresa* selittää *Ratherille* hiljaisuuden käsitettä. Sitten *Swindoll* kehottaa lukijoitaan selvittämään hiljaisuuden salaisuudet itse.⁵⁸ *Swindoll* ei kuvaile mietiskelevän rukouksen menetelmää, vaan jättää lukijan etsimään itse vastausta ja viittaa siihen jumaluuden salaisuutena.⁵⁹ Oikeastaan salaisuus viittaa Raamatussa Jeesuksen Kristuksen jumaluuteen, ei hiljaisuuteen (1. Tim. 3:16). Hän tuo hevosen veden äärelle lainaamalla suotuisasti *Fosteria*, *Nouwenia* ja *Willardia* useaan otteeseen kirjassaan.

Swindoll jopa esittää, että ilman hiljaisuutta emme voi todella tuntea Jumalaa, ja hän lisää näin:

”Pitkät hiljaiset hetket ovat oleellisia, jotta voimme tulla Kristuksen kaltaisiksi ... Rohkaisen teitä kokemaan sen itse.”⁶⁰

Lopulta hän siteeraa *Henri Nouwenin* kirjaa *The Way of the Heart* (Sydämen tie) ja pohtii sitten näin: ”En usko, että kenestäkään voi tulla syvällistä ihmistä [läheistä Jumalan kanssa] ilman tyyneyttä ja hiljaisuutta.”⁶¹

Tuo on harhaanjohtava kommentti. Hiljaisuus ei vedä meitä lähemmäs Jumalaa ja tee meistä syvällisiä ihmisiä, kuten *Swindoll* ja mietiskelevän hengellisyyden kannattajat väittävät. Raamatussa opetetaan selvästi, että vain Jeesuksen sovintoveren ansiosta voimme päästä Jumalan lähelle. Emme voi lisätä siihen mitään emmekä ottaa mitään pois. Kun synnymme uudestaan, yhdistymme Häneen niin lujasti kuin yhdistymme. Sovitustyö on ainoa suora ja aito keino kohdata Jumala. Vanhassa testamentissa kerrotaan armoistumisesta, jossa Herra sanoo tapaavansa meidät

2.Moos 25:22 *Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistumiselta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.*

Onpa upeaa! Pyhä Jumala tapaa ihmisen, mutta vain silloin, kun ihminen on sovitettu verellä. Hebrealaiskirjeen kohdassa 10:19-22 viitataan selvästi Vanhaan testamenttiin ja todetaan, että Jeesus, uhrilamppu, on sovitus. Kun Jeesus kuoli, niin verho repesi, ja se oli merkki siitä, että Kristuksessa (uusi liitto) pyhä paikka, Jumalan läsnäolo, on avoin kaikille, jotka uskovat. Meidän ei tarvitse mennä meditatiiviseen, itse aiheutettuun tilaan, jotta voisimme olla Jumalan läsnäolossa.

Jotkut voivat sanoa, että *Swindoll* vain viittaa hiljaisuuteen kiireisen elämän ulkopuolella puhuessaan hiljaisuudesta. Jos asia olisi niin, niin miksi hän erottaa hiljaisuuden ja yksinäisyyden? Hän viittaa yksinäisyyteen vetäytymisenä, ulkoisena hiljaisuutena, ja tekee selväksi, että hiljaisuus on sisäistä tyyneyttä, kuten *Henri Nouwen* kuvaili kirjassaan *The Way of the Heart* (Sydämen tie).

Swindoll ei itse asiassa opeta mantroja tai vaihtunutta tajunnan tasoa, mutta hän tukee ja siteeraa ahkerasti mietiskelevän hengellisyyden kirjailijoita, ja se viittaa siihen

58 Ibid., p. 62.

59 Ibid.

60 Ibid., p. 63.

61 Ibid., p. 65.

suuntaan, että hän on siirtymässä mietiskelevän hengellisyuden leiriin. Jos alkaa seurata niiden kirjailijoiden opetuksia, joista olen varoittanut, niin alkaa yleensä tukea hiljaisuutta ja siitä tie jatkuu pyörteenä silkkiaan mystiikkaan ja petokseen. On tärkeää ymmärtää, että Nouwenin kirja *The Way of the Heart* (Sydämen tie) on suorainen mietiskelevän rukoilemisen aapinen. Vuoden 2005 radiolähetyksessä *Swindoll* luki kappaleen kirjasta *The Way of the Heart*, jossa Nouwen viittaa mielen hiljaisuuteen ja asettaa sen vastakkain tavallisen hiljaisuuden kanssa, eli puhumattomuuden.

Elämää erottautumisen aikana

Luvussa kolme siteerasin *Thomas Mertonin* lausahdusta, jonka mukaan hän näki monien itämaisten uskontojen tulevan yhteen hänen elämässään (kristittynä mystikkona). Rationaalisella ja käytännöllisellä tasolla kristillisyys ja itämaiset uskonnot eivät sovi yhteen, mutta kun mukaan otetaan mystiikka, ne sopivat yhteen samalla tavalla kuin jos saippuaa lisäisi öljyyn ja veteen. Selvennän, mitä tarkoitan. Mystiikka neutralisoi opilliset erot vaihtamalla Raamatun totuuden mystiseen kokemukseen. Mystiikka toimii yhteisenä maaperänä, ja oletettavasti yhteinen elementti on kaikessa oleva jumaluus. Tiedämme kuitenkin Raamatun pohjalta, että on vain yksi Jumala eikä muita kuin Hän

Mark. 12:32 *Niin kirjanoppinut sanoi hänelle:*

”Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän [Jumala] on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän.

Saddleback Church -seurakunnan julkaisemassa lehtisessä hengellisestä kypsyydestä on seuraava *Henri Nouwenin* siteeraus:

”Yksinäisyys alkaa antamalla aikaa ja tilaa vain Jumalalle. Jos todella uskomme, että Jumala on olemassa ja että hän on aktiivisesti läsnä elämässämme, parantaen, opettaen ja opastaen, niin meidän on erotettava aikaa ja tilaa antaaksemme hänelle jakamattoman huomiomme.”⁶²

Kun ymmärrämme, mitä *Nouwen* todella tarkoittaa ajan ja tilan antamisella Jumalalle, näemme hänen hengellisyytensä tyhjyyden ja petollisuuden. *Michael O’Laughlin* toteaa tuoreessa *Nouwenin* elämäkerrassa *God’s Beloved* (Jumalan rakastama) näin:

”*Nouwenin* ajattelumaailmaan alkoi nousta uusia elementtejä, kun hän löysi *Thomas Mertonin*. *Merton* avasi *Henrille* kiehtovan näkymän mietiskelevän hengellisyyden maailmaan ja tavan nähdä Jumala ja maailma uusin silmin. Nyt jos koskaan *Henri Nouwen* halusi astua hengellisten mestareiden maailmaan tai omistautua korkeammalle hengelliselle polulle, ja tämä johtui siitä,

että sisterssiläinen sääntökunta ja *Thomas Mertonin* kirjoitukset olivat lumonneet hänet.”⁶³

Evankelista kristillisyyttä kutsutaan ja ehkä jopa singotaan näkemään Jumala uusilla silmillä mietiskelevän rukouksen kautta. On siis kysyttävä, ovatko *Thomas Mertonin* hiljaisuus, *Henri Nouwenin* tila ja *Richard Fosterin* mietiskelevä rukoileminen keinoja, joilla voimme tuntea Jumalan ja olla lähellä häntä. Vai onko tuo hengellinen uskojärjestelmä, joka on totuudellisen sanoman vastainen, joka on määritelty Raamatussa ehdottomasti? Sanan mukaan on vain yksi tie Jumalan luo, ja se kulkee hänen poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka uhri ristillä toi meille täyden pelastuksen. Olen yrittänyt vastata näihin kysymyksiin tässä kirjassa esittämällä paljon todisteita ja dokumentoituja aineistoa, joista näkee mietiskelevän rukoilun vaarat.

Jos pelkoni tulevaisuudesta toteutuvat, niin astumme todellakin erottautumisen aikaan. Rukoilen, että sinä et käänny pois uskosta seuraamaan erilaista evankeliumia ja erilaista Jeesusta, vaan pysyt radalla ja juokset kilpailun loppuun, ja sitten kun olet tehnyt kaikkiesi, niin et kaadu.

Ef 6:13 *Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan*

koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suorittuanne pysyä pystyssä.

Kristityille on toivoa tulevaisuudessa. Kristuksessa meillä on varma toivo, ja meillä on hänen lupauksensa Matteuksen evankeliumin kohdassa 16:18, jonka mukaan helvetin portit eivät voita meitä. Erottautumisen aika tulee, kuten Raamatussa ennustetaan, ja saamme olla varmoja siitä, että luopiokirkko auttaa tuomaan esiin ”kadotuksen ihmisen” määrättynä aikana, mutta on myös morsian, joka valmistautuu Herran paluuseen. Ja niin, hyvä ystäväni, toivotan sinulle taivaallista erottelukykä ja turvallista matkaa!

1.Joh 5:11,12 *Ja tämä on se todistus: Jumala on*

antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

62 *Henri Nouwen*, cited in *Saddleback training book*, *Soul Construction: SolitudeTool* (Lake Forest, CA: *Saddleback Church*, 2003), p. 12.

63 *Michael O’Laughlin*, *God’s Beloved* (Maryknoll, NY: *Orbis Books*, 2004), p. 178.